

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1373/2021
Гж ап 6/2021
15.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Драгица Милосављевић, адвокат из ... и ГГ из ..., чији је пуномоћник Бранимир Јеремић, адвокат из ..., против тужених ДД и ЂЂ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Душан Гашић, адвокат из ..., ЕЕ из ... и Удружења осигуравача Србије - Гарантни фонд из Београда, чији је пуномоћник Славко Макаји, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о жалби туженог Удружења осигуравача Србије - Гарантни фонд из Београда, изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу РЗ 7/20 од 14.12.2020. године и о ревизији туженог Удружења осигуравача Србије - Гарантни фонд из Београда, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2769/19 од 08.10.2019. године, на седници одржаној 15.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба туженог Удружења осигуравача Србије - Гарантни фонд из Београда, изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу РЗ 7/20 од 14.12.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог Удружења осигуравача Србије - Гарантни фонд из Београда, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2769/19 од 08.10.2019. године, у делу којим је усвојен тужбени захтев у односу на туженог Удружење осигуравача Србије - Гарантни фонд из Србије.

Образложење

Основни суд у Јагодини, пресудом П 538/16 од 01.03.2019. године, обавезао је тужене ДД и Удружење осигуравача Србије - Гарантни фонд да солидарно исплате тужиоцима АА и ББ на име нематеријалне штете и то за претрпљених душевних болова због смрти сина износе од по 840.000,00 динара и на име материјалне штете и то трошкова сахране по месним обичајима износе од по 21.077,00 динара на име трошкова послужења за сахрану и подушја износе од по 168.805,00 динара и на име трошкова црнине тужилци АА износ од 6.580,00 динара, а тужилци ББ износ од 6.405,00 динара и на име подизања надгробног споменика са надгробном плочом износе од по 119.952,72 динара, све са законском затезном каматом од 22.02.2019. године до коначне исплате, у року од 15 дана по пријему пресуде под претњом принудног извршења (став први изреке). Обавезао је тужене ДД и Удружење осигуравача Србије - Гарантни фонд да солидарно исплате тужиоцу ГГ на име нематеријалне штете и то претрпљених

душевних болова због смрти брата износ од 630.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 22.02.2019. године до коначне исплате, у року од 15 дана по пријему пресуде под претњом принудног извршења (став други изреке). Обавезао је тужене ДД и Удружење осигураваача Србије - Гарантни фонд да солидарно исплате тужиоцу ВВ на име нематеријалне штете и то због претрпљених физичких болова износ од 315.000,00 динара, претрпљеног страха износ од 280.000,00 динара и на име умањења општеживотне активности износ од 350.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 22.02.2019. године до коначне исплате у року од 15 дана по пријему пресуде, под претњом принудног извршења (став трећи изреке). Одбио је као неоснован тужбени захтев тужилаца АА и ББ, којим су тражили да им тужени ДД и Удружење осигураваача Србије - Гарантни фонд солидарно исплате разлику на име нематеријалне штете и то претрпљених душевних болова због смрти сина од досуђеног износа по 40.000,00 динара па до траженог износа од по 1.200.000,00 динара, на име трошкова сахране од досуђеног износа од по 21.077,00 динара па до траженог износа од по 30.110,00 динара, на име трошкова послужења за сахрану и подушја од досуђених по 168.805,00 динара па до тражених износа од по 241.150,00 динара, на име трошкова поделе од досуђеног износа од по 47.250,00 динара па до траженог износа од по 73.125,00 динара, на име трошкова црнине захтев тужиоца АА од досуђеног износа од 6.580,00 динара па до траженог износа од 9.400,00 динара, тужбени захтев тужиље ББ на име трошкова црнине од досуђеног износа од 5.405,00 динара па до траженог износа од 9.400,00 динара и на име подизања надгробног споменика са надгробном плочом, уређење гробног места са надстрешницом од досуђеног износа од по 119.252,72 динара до траженог износа од по 380.541,55 динара, све са законском затезном каматом од 22.02.2019. године до коначне исплате под претњом принудног извршења (став четврти изреке). Одбио је као неоснован тужбени захтев тужиоца ГГ, којим је тражио да му тужени ДД и Удружење осигураваач Србије - Гарантни фонд солидарно исплате разлику на име нематеријалне штете од досуђеног износа од 630.000,00 динара па до траженог износа од 1.000.000,00 динара, са законском затезном каматом од 22.02.2019. године до коначне исплате, све у року од 15 дана по пријему пресуде под претњом принудног извршења (став пети изреке). Одбио је као неоснован тужбени захтев тужиоца ВВ, којим је тражио да му тужени ДД и Удружење осигураваача Србије - Гарантни фонд солидарно исплате разлику на име нематеријалне штете и то претрпљених физичких болова од досуђеног износ од 315.000,00 динара па до траженог износа од 900.000,00 динара, на име претрпљеног страха од досуђеног износа од 280.000,00 динара па до траженог износа од 800.000,00 динара, на име умањења животне активности од досуђеног износа од 350.000,00 динара до траженог износа до 500.000,00 динара, на име душевних болова због умањења естетског изгледа од 150.000,00 динара на име нематеријалне штете, изгубљене зараде за период од 01.04.2003. године до 30.11.2018. године, износ од 951.237,00 динара по истом основу за период од 01.12.2008. године до 22.02.2019. године, месечно по 20% минималне зараде у Републици Србији и надаље, ренту од 22.02.2019. године па надаље, у висини од 20% минималне зараде, сваког првог у месецу за претходни месец, све са законском затезном каматом од доспелости па до исплате, све у року од 15 дана по пријему пресуде, под претњом принудног извршења (став шести изреке). Одбио је као неоснован тужбени захтев тужилаца АА, ББ, ГГ и ВВ, којим су тражили да им тужени ЕЕ и ЂЂ солидарно исплате са туженима ДД и Удружењем осигураваача Србије - Гарантни фонд и то тужиоцима АА и ББ на име нематеријалне штете и то претрпљених душевних болова због смрти сина износ од по 1.200.000,00 динара, на име трошкова сахране износ од по 30.110,00 динара, на име трошкова послужења после сахране и подушја износ од по 241.150,00 динара, на име

материјалне штете трошкова поделе на поменима износ од по 73.125,00 динара, подизања надгробног споменика, надгробне плоче, надстрешнице и уређења гробног места износ од по 380.451,55 динара, трошкова црнине износ од по 9.400,00 динара, тужиоцу ГГ на име нематеријалне штете и то душевних болова због смрти брата износ од 1.000.000,00 динара, тужиоцу ВВ на име нематеријалне штете и то претрпљених физичких болова износ од 900.000,00 динара, претрпљеног страха износ од 800.000,00 динара, умањења животне активности износ од 500.000,00 динара, душевних болова због смањења естетског изгледа износ од 150.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 22.02.2019. године до коначне исплате и на име материјалне штете, изгубљене зараде за период од 01.04.2003. године до 30.11.2018. године, износ од 951.237,00 динара по истом основу за период од 01.12.2018. године до 22.02.2019. године, месечно по 20% минималне зараде у Републици Србије и на даље, ренту од 22.02.2019. године па надаље у висини од 20% минималне зараде, сваког првог у месецу за претходни месец, све са законском затезном каматом од доспелости па до исплате, све у року од 15 дана по пријему пресуде, под претњом принудног извршења (став седми изреке). Обавезао је тужиоце ДД и Удружење осигуравача Србије - Гарантни фонд да солидарно накнаде тужиоцима на име трошкова поступка и то АА и ББ износ од по 263.796,00 динара, тужиоцу ГГ износ од 263.387,48 динара и тужиоцу ВВ износ од 249.577,03 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде па до коначне исплате, све у року од 15 дана по пријему пресуде под претњом принудног извршења (став осми изреке).

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Гж 2769/19 од 08.10.2019. године, одбио је као неосноване жалбе тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ и тужених ДД и Удружење осигуравача Србије - Гарантни фонд и потврдио пресуду Основног суда у Јагодини П 538/16 од 01.03.2019. године, у ставу првом, другом, трећем, четвртном, петом и делу става шестог изреке, којим је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца ВВ којим је тражио да му тужени ДД и Удружење осигуравача Србије - Гарантни фонд солидарно исплати на име нематеријалне штете, претрпљених физичких болова од досуђеног износ од 315.000,00 динара до траженог износа од 900.000,00 динара, на име претрпљеног страха од досуђеног износа од 280.000,00 динара до траженог износа од 800.000,00 динара, на име материјалне штете, изгубљене зараде за период од 01.04.2003. године до 31.11.2018. године, износ од 951.237,00 динара, по истом основу за период од 01.12.2018. године до 22.02.2019. године месечно по 20% минималне зараде у Републици Србији и надаље, ренту од 22.02.2019. године па надаље од 20% минималне зараде, сваког првог у месецу за претходни месец, све са законском затезном каматом од доспелости па до исплате и ставу осмом изреке (став први изреке). Преиначио је пресуду Основног суда у Јагодини П 538/16 од 01.03.2019. године, у преосталом делу става шестог изреке у односу на накнаду нематеријалне штете на име душевних болова због умањења животне активности и на име душевних болова због умањења естетског изгледа, наружености, тако што је 1) обавезао тужене ДД и Удружење осигуравача Србије - Гарантни фонд да солидарно исплате тужиоцу ВВ на име душевних болова због умањења животне активности износ од још 150.000,00 динара и на име душевних болова због наружености износ од 70.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 22.02.2019. године па до коначне исплате, у року од 15 дана по пријему пресуде под претњом принудног извршења, док је одбио као неоснован тужбени захтев тужиоца ВВ којим је тражио да му тужени ДД и Удружење осигуравача Србије - Гарантни фонд солидарно исплате на име душевних болова због наружености преко износа из претходног става износ од још 80.000,00 динара, са законском затезном каматом од

22.02.2019. године до коначне исплате (став други изреке). Одбио је као неоснован захтева Удружења осигуравача Србије - Гарантни фонд за накнаду трошкова другостепеног поступка (став трећи изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је одбијена жалба туженог Удружења осигуравача Србије - Гарантни фонд и усвојен тужбени захтев у односу на туженог Удружење осигуравача Србије - Гарантни фонд, тужени Удружење осигуравача Србије - Гарантни фонд је благовремено изјавио ревизију, из свих законом прописаних разлога, ради разматрања правног питања од општег интереса и уједначења судске праксе.

Апелациони суд у Крагујевцу, решењем РЗ 7/20 од 14.12.2020. године, изјаснио се, да не предлаже Врховном касационом суду одлучивање о ревизији туженог Удружења осигуравача Србије - Гарантни фонд, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2769/19 од 08.10.2019. године у смислу члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09, 36/11 и 53/13), а у вези одредбе члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 – УС 74/13 – УС 55/14, 87/17 и 18/20), као изузетно дозвољеној ревизији.

Против наведеног решења Апелационог суда у Крагујевцу, тужени Удружење осигуравача Србије - Гарантни фонд је изјавио жалбу из свих законом прописаних разлога.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност жалбе на основу одредбе члана 385. став 1. а у вези члана 411. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09, 36/11 и 53/13-УС), који се у конкретној ситуацији примењује на основу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20) и утврдио да жалба туженог није дозвољена.

Одредбом члана 385. став 1. ЗПП, је прописано, да је против решења првостепеног суда дозвољена жалба, ако у овом закону није одређено да жалба није дозвољена, а одредбом става 2. овог члана, да, ако овај закон изричито одређује да посебна жалба није дозвољена, решење првостепеног суда може се побијати само у жалби против коначне одлуке. Одредбом члана 411. ЗПП, да, ако у чл. 394-410 овог закона није што друго одређено, у поступку поводом ревизије сходно ће се примењивати одредбе овог закона о жалби против пресуде из чл. 342, 356. ст. 2. и 3, чл. 357, 358. и 363, чл. 366. ст. 2. и 3, чл. 367. став 2, чл. 368, 373, 378. и чл. 381-384 овог закона.

Одредбом члана 395. ЗПП, је прописано, да, ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде, која се не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. овог закона, кад је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије, потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

Како се ради о поступку који је започет подношењем тужбе 17.02.2006. године, дакле пре 01.02.2012. године, када је ступио на снагу важећи Закон о парничном

поступку ("Службени гласник РС", број 72/11), а одредбом члана 411. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр.125/04, 111/09, 36/11 и 53/13-УС), није предвиђено да ће се у поступку поводом ревизије сходно примењивати и одредбе члана 385. ЗПП, нити је право на жалбу предвиђено одредбом члана 395. ЗПП, приликом оцене апелационог суда о допуштености ревизије у зато предвиђеним случајевима, то изјављена жалба туженог, против решења Апелационог суда у Крагујевцу РЗ 7/20 од 14.12.2020. године, није дозвољена, на основу цитираних одредби Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 125/04, 111/09, 36/11 и 53/13-УС).

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије туженог у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП, а у вези члана 404. ЗПП и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба је поднета 17.02.2006. године. Првостепени суд је решењем на записнику са главне расправе од 18.09.2018. године дозволио преиначење тужбе тужиоца ВВ у односу на нематеријалну штету поднеском од 07.08.2018. године. У уводу првостепене пресуде је наведена вредност предмета спора по тужби тужилаца АА и ББ у износу од по 1.934.326,55 динара, ВВ у износу од 3.301.237,00 динара и ГГ у износу од 1.000.000,00 динара.

Одредбом члана 394. став 2. ЗПП је било прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима кад се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима, потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14, који се примењује од 31.05.2014. године), је прописано, да, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде у односу на тужиоце понаособ, у делу којим је усвојен њихов тужбени захтев, очигледно не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе (дана 18.09.2018. године један евро је износио 118,3034 динара), то ревизија туженог није дозвољена на основу цитираних одредаба члана 394. став 2. ЗПП и члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 395. и 404. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић